

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 30 Sierpnia r. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Sankt Petersburg, dnia 22 sierpnia.

(z Gazety Sankt-petersburskiej.)

W nieszczęśliwym czasie, kiedy rodziny Greckie, rzucając oyczyznę i domy, szukały ocalenia w granicach jednej z nimi wiary Rosyyi, Rada Tayny Xiazę A. N. Golicyn, wyjednał Naywyższe pozwolenie, na utworzenie po całym Państwie zapisow na rzecz nieszczęśliwych; a w sierpniu roku zeszłego przystąpił do zbierania dobroczynnych ofiar, wzywając do tego Przenaywielebniejszych Biskupów dyecezalnych i Naczelników Guberniy, do zapraszania wszystkich, których litościwa ręka, otwarta ku pomocy nieszczęśliwym, nie zamyka się w szafunku miłosierdzia.

Pan udarował rzecz tę pomyślnością w oyczyźnie naszey, gdzie każde dobroczynne przedsięwzięcie znajduje powszechną gorliwość w miłości Chrześcijańskiej, i gdzie ubogi z małym pieniążkiem, jak bogaty ze sztuką złota, spieszy złożyć je w szczerę ofierzę ku pomocy bliźniego.

Ofiary dotychczas skutecznie się zbierały. Ogół ich wynosi dotąd do 975,000 rubli; w liczbie tej Naymiłościwiej ofiarowanych przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ 150,000 rubli; przez NAYJAŚNIEJSZĄ CESARZOWĄ JEYMOŚĆ MARYĄ FEDEROWNĘ 10,000 rubli; a za Naywyższem zezwoleniem wydano z Kommissy Szkół duchownych, na wspomnienie Greków stanu duchownego 52,241 r. 60 k.

W miarę otrzymywanych ofiar summy odsyłane były do Kiszniewa i Odessy, gdzie na rozkaz Naywyższy ustanowione są osobne Komitety dla rozdzielania wspomnienia pomiędzy wygnanymi grekami.

W niezłócznym czasie umieści się w gazetach obu Stolic szczegółowy rachunek summ, otrzymanych z dyecezy i guberniy, jako też podziału ich w Kiszniewie i Odessie.

Rada Tayny Xiazę Golicyn za obowiązek sobie poczytuje poprzedniczo o tem uwiadomić.

A że liczba greków, potrzebujących pomocy, jest wielka, a w przeciagu czasu summy, zebrane na ich wspomnienie, wyczerpują się; przeto przedłużenia jeszcze zbierania tych ofiar jawna jest potrzeba; zatem Xiazę Golicyn za obowiązek sobie poczytuje, zwrócić dobroczynną uwagę spótników naszych na stan takiey liczby rodzin, którym potrzebny jest przytułek, pożywienie i odzienie, osobliwie za należyściem zimy.

— M i n s k —

Towarzystwo Mińskie Dobroczynności doprowadzając do skutku przedsięwzięte dla zapewnienia pomocy cierpiącej ludzkości zamiary, zezwoleniem NAYMIŁOŚCIWSZEGO CESARZA ALEXANDRA I potwierdzone, a protekcyą NAYDOSTOYNIĘSZEY JEGO MATKI, NAYJAŚNIEJSZEY MARYI TEODOROWNY zaszczycone, gdy w mieście gubernijskim Mińsku w budowlaach drewnianych na placu Maryańskiego Szpitala urządziło Szpital pod témże nazwiskiem i w onym ulokowało chorych, aby więc ten przytułek wsparciem i pomocą serc czułych nad nędzą bliźniego, dla zamieszczenia chorych i kalek utrzymać się niemogących z własnego funduszu, oraz niemowląt potrzebujących zaszczycać się niemogących usposobionym, uwiecznić przyzwoitym obrzędem, Towarzystwo oznaczyło dzień 22 julii Imieniu NAYDOSTOYNIĘSZEY PRO-

TEKTORKI do poświęcenia i odkrycia Szpitala, na skutecznienie jakowego przedsięwzięcia, gdy zaś szło JW. Administratora mińskiej dyecezyi Pralata Poźniaka zezwolenie; o tem więc Towarzystwo zawiadomiło wszystkich Urzędników i Obywateli w mieście rezydujących, przez bilety, w dniu zaś pomienionym w czasie odbywającego się odpowiedniego uroczystości o naydłuższe dni życia NAYJAŚNIEJSZEY IMPERATOROWEY nabożeństwa, zebrana Publiczność zawiadomiona została powtórnie, że w Szpitalu Maryańskim ma spełnić religijny poświęcenia jego obchód i tegoż Szpitala publiczne otwarcie, jakoż po skończeniu nabożeństwa oraz po odśpiewaniu *Te Deum Laudamus*, JW. Administrator łącznie z urzędnikami konsystorza i całym duchowieństwem, gdy udał się na plac Szpitala, znalazł już tam licznie zebranych obywateli płci obojey, tudzież mieszkańcow miasta, za przybyciem zaś w rychłym czasie i JW. Cywilnego Mińskiego Gubernatora Gieczewicza z urzędnikami, nim rozpoczął się obchód religijny, WJX. Głowacki członek Towarzystwa Dobroczynności, profesor seminaryum mińskiego, w odpowiedniej obchodowi mowie, okazał zamiary Towarzystwa i z skutecznienia onych wynylwającą dla ogółu mieszkańców pomoc; a po ukończeniu nabożeństwa i skutecznionem poświęceniu Szpitala, rozpoczął się śpiew z muzyką odpowiedni uroczystości i zapewniający się dla biednych pomocy, w jakim czasie dopełnił obeyrzenie Szpitala JW. Gubernator z urzędnikami; za przewodnictwem zaś jego zebrana publiczność podobnie oglądała Szpital i poczynione w onym urządzeniu. Przy odbyciu jakowego obrzędu JW. Kozakiewicz major woysk rossyjskich i kawaler, poliemyster miński, z WW. JPannami Głuszniewiczówną i Nowakowską na dochod Szpitala zebrał z kwesty rub. sr. 40 kop. 60 i assyg. rub. 40. Wieczorem dnia tegoż dom Szpitala uilluminowano, a na froncie jego z podobną uilluminacją urządzono transparent z portretem NAYJAŚNIEJSZEY PROTEKTORKI oraz stożowym napisem. To urządzenie towarzystwa stało się okazalszém przez zebranie się wieczorem znaczniejszey części mieszkańcom miasta na plac szpitala, który aż do późney nocy był napelniony widzami na usposobiony dla cierpiącej ludzkości przytułek, dla opatrzenia jakowego koniecznym zasiękiem otworzono kwestę, a zoney zebrane w gotowym groszu, produktach i sprzętach szczególny, jak równie uczynione pierwo ofiary pomieniają się następnie: WW. Gabryel Holtz Medico Chirurg dostarczył łózek lakierowanych 12, stolikow 12 i tyleż krzesel garniturowych; Sowietnikowa Czechowska wannę, kądź, beczkę, baleykę i stolik; Xiądz Surogat Charewicz rubla sr., lichtarz z umbrakulum, obrus, garnuszkow polewanych 4 i tyleż misek, łyżek cynowych 6 i masła funt. 7½; mniszki Bazyljanki Mińskie serwet nowych 12, prześcira-dło 1; Kłotylda Benedyktyńka obrus jeden, Łętowska Sędzina płótna łokci 10 i nici motek; Olechnowicz zamków z zupełnem urządzeniem 7; JW. Oficjał Kamiński rub. 2, owsianki garcy 2, Klimkiewicz rubla; Heydukiewicz rubla, żyta $\frac{3}{4}$ i octu winnego garniec; X. Męcinski rubla, Hłasko Andrzej rubla i żyta $\frac{3}{4}$, Antoni Hłasko zł. 10, Wincenty Hryniewski zł. 66 gr. 20, Mikołay Paszkowski zł. 40, Xiądz Jurewicz rubla, Waleryan Charewicz żyta $\frac{3}{4}$, Pisarz Kotowicz faskę masła, Boh-

danowicz Sędzia 2 Departamentu żyta $\frac{2}{3}$ i faskę masła, Petronela Sobiecka korpui funt 1, Cecylia Romanowska pończoch par dwie, czypkow kobiecich 6; Rakow rubla. Z *Kwesty przez WJX Mencińskiego uczynionej* zebrano jako to: od Administratora dyecezyi Mińskiej Prałata Poźniaka zł. 13 gr. 10; od Oficjiała rubla, JW. Gubernatorowa Gieozewiczowa cz. zł. 1, W. P. K. rubla; Bernadyuki Mińskiej rubla, osoba bez wyrażenia nazwiska zł. 2, Józef Korziuk Rochita gr. 10, Marcin Minkiewicz zł. 2, Józef Baranowski zł. 2, Walicki Tadeusz zł. 2, Alexander Cybulski rubla, Sowietnik Smitko zł. 8 gr. 10, Wincenty Kozakiewicz polemeyster czer. zł. 1, JP. Anna Orzukowa zł. 3 gr. 10, Paweł Bobrowicz rubla, Wincenty Hryniewski rubla; Michał Dunajewski zł. 2, Jakób Żegota zł. 13 gr. 10, Michał Przesnycki zł. 13 gr. 10, Felix Doratz rubla, Franciszek Iwanowski rubla, Jakób Szereba kotlarz garnek miedziany funtow 3, Tomasz Lisowski rubla, Adam Skirmont rubla, Antoni Ratyński rubla, Komornik Suszczyński rubla, Ignacy Bucewicz złotych 3 groszy 10, Panny Benedyktynki Mińskiej złotych 20, płótna lokei 7 i jedną talkę, Rożyński rubla, Jan Dorfner zł. 3, od Grafa Gustawa Olizara zł. 86 gr. 20, Karol Trzebiński zł. 13 gr. 10, Franciszek Wierzbicki gr. 20, Józef Nowomiejski zł. 2, Mroczkowsy zł. 17 gr. 10, Rymaszewski zł. 9 gr. 5, Xawery Hołownia zł. 17 gr. 10, Bernard Janowski gr. 15, Brygida Gotlibsonowa zł. 3 gr. 10, Dominik Moniuszko rubla, Róża Matusiewiczówna Maryawitka rubla. Z *kwesty przez JW. Charewicza Surogata*, Wulf Hirszowicz zł. 20, Chaim Hirszowicz rubla, Hiser Liwzyc rubla, Chaim Azikowicz Zelman zł. 8 gr. 20, Wincenta Golejewska zł. 3 gr. 10, Sadowsy zł. 3 gr. 10, Tomasz Prószyński zł. 3 gr. 10, X. Marcełin Urbewicz Gwardyan Franciszkański zł. 6 gr. 20 X. Urban Karpowicz zł. 1, Hirszowa Dawidowa rubla, Franciszek Biedunkowicz rubla, Chaim Ickowicz Beylin rubla, Bazyli Makarewicz zł. 43 gr. 10; osoba bez wyrażenia nazwiska zł. 3, Gasper Ostrowski gr. 20, Jerzy Daszkiewicz zł. 1, Józef Wodziński zł. 3 gr. 10, Teodor Kostrey zł. 5 gr. 10, Anna Ordyńcowa zł. 3 gr. 10, Wulf Elłowicz rubla, Antoni Lisowski zł. 13 gr. 10, X. Alempi Pawłowski zł. 3 gr. 10, JW. Ambroży Korsak rubla, Teofil Wołczacki zł. 3 gr. 10, Helena Kisterowa rubla, Michał Mackiewicz rubla, kaszyer Szydłowski zł. 3; osoba bez wyrażenia nazwiska rub. assy. 10, Sowietnikowa Pietropawłowska zł. 2, Johanna Snitkowa rubla, Piotr Karsztadt rubla, Jan Łapinkiewicz rubla, Jerzy Wołk rubla. O odkryciu pomienionego Szpitala jak równie o udziałaney przez osoby czule nad nędzą bliźniego pomocy, jak równie o tem że od 18 junii znajdowało się w Szpitalu chorych pięciu, z których osób 4 już wyszło uzdrowionych, a dopiero w tymże Szpitalu jest osob 6 płci męskiej, Deputacya Towarzystwa Dobroczynności zawiadomici Publiczność postanowiwszy, szczegóły wydatków jak równie i zmnożyć się mające na rzecz Szpitala do obody ukaże na rocznym rachunku.

Członek Komitetu Towarzystwa Dobroczynności X. Jan Charzewicz Kanonik Katedralny, Pleban Miński, Surrogat Konsystorza. Prezydent Deputacyi Gabryel Holtz, Członek Towarzystwa Dobroczynności Heydukiewicz: Józef Baszyński Sekretarz Deputacyi.

KRÓLESTWO POLSKIE Warszawa, dnia 6 września. (z *Gazety, Warszawskiej*).

Najjaśniejszy Pan zaszczycić raczył ozdobać orderu s. Stanisława: klasy 2giey: WW. Augustyna Karckiego, Referendarza Stanu Nadzwyczajnego i Sekretarza Jeneralnego Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, i Jana Turskiego, Prezesa Trybunału 1szej, instancyi Województwa Płockiego; klasy 3ciey: WW. Franciszka Jaźwińskiego, Antoniego Fijałkowskiego, Wincentego Bielskiego, Naczelnikow Wydziałow Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, Tomasza Rotkiewicza, Naczelnika bióra teyże Kommissyi i Kazimierza Lachowicza, komis-

sarza delegowanego w Obwod Siedlecki; klasy 4ciey: WW. Józefa Krzyżanowskiego, Onufrego Kowalewskiego, Wincentego Kozłowskiego, i Jakóba Łaszczynskiego, Naczelnikow biór Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji.

Również Najjaśniejszy Cesarz i Król raczył ozdobić W. Mateusza Lubowidzkiego Vice-Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy orderem s. Anny 2giey klasy z brylatami.

(z *Kur. Warsz.*) Oprócz szczególnych łask; któremi Dobroczynny MONARCHA obdarzyć raczył wiele osob w czasie swego przejazdu przez kraj nasz, największa dla całego ogółu kraju, wszystkim dziedzicom dobr ziemskich i włościanom ulgę znamienitą przynosząca jest ta, iż przy zatwierdzeniu budżetu na rok bieżący i przyszły 1823, Jego Cesarsko Królewska Mość najlaskawiej zmniejszyć rozkazał o jedną trzecią część podatek liwerunkowym zwany; a co wogóle ten podatek o 2,863,557 zł. pol. zmniejsza. Wkrótce urzędowe w tey mierze przez administracyą skarbową uwiadomienie wydanem zostanie.

Pierwszy nocleg Najjaśniejszego Pana po wyjeździe z Warszawy był w Lubochnie; przejeżdżał Monarcha przez Częstochowę, z kąd przez Opawę dalszą do Wiednia odbywa podróż. Przejeżdżając przez Królestwo Polskie, gdzie tylko nocował lub spoczywał, wszędzie zostawił bojne upominki.

HISZPANIJA.

(z *Dostrzegacza Austriackiego*.)

Gazeta angielska *Kurier* z d. 8 sierpnia, zawiera następujące uwagi nad obecnym stanem Hiszpanii:

„Pewna więc już, że w Madrycie nie miały miejsca żadna reakcyja, żadno zwycięstwo wierności nad buntem; że przyjaciele Króla nie uczynili żadnego znakomitego i szczęśliwego usiłowania, dla uwolnienia go z niebezpieczeństwa, którem jest otoczony. Przeciwnie rewolucyonisci, wypadkami z d. 7 i 8. z. m. bardziej jeszcze ośmieleni, a przy zupełney nieczynności swoich przeciwników coraz dalej postępując, ważą wszystko, ażeby sprawę swoje nowemi żądaniami wzmocnić. Żądają oni „oczyszczenia pałacu królewskiego“ i życzą „widzieć Monarchę otoczonego tylko od osób miłujących konstytucyą.“

„Dobrze jest czasem wyłożyć poprostu znaczenie słów i wyrażen; tym sposobem najlepiej się prawda wyjaśnia. Jeśli tak uczynimy w obecnym przypadku, naówczas znajdziemy, że, kiedy liberałisci hiszpańscy mówią o „oczyszczeniu“ pałacu królewskiego, rozumieją przez to właściwie; iż każdy człowiek, od najwyższego do najniższego, który sprzyja osobie królewskiej, a w potrzebie byłby gotów poświęcić życie w jego obronie; taki powinien być z pałacu wypędzony. Podobnież życzenie ich, „widzieć Monarchę otoczonego od osób miłujących konstytucyą“ znaczy nie co innego, tylko że Monarcha, po dokonaniem „oczyszczenia“ powinien być wydany jawnym i zaprzysięgłym nieprzyjaciolom swoim. Nie dajemy się ludzi słowami i znamy tyle naturę ludzką, iż wiemy, że niegodziwe przedsięwzięcia często przybrać muszą niejaki pozor sprawiedliwości i wierności, dla zapewnienia sobie skutku.“

„Znajdują się jednak między „miłującymi konstytucyą“ i tacy, którzy nie są dalekimi od wybrania krótszej drogi, i o właściwych planach swoich głośno i bez ogródk rozprawiają. Jeden z nich, P. Fernandez Sardino, wyraża w Nrze 5 *Cincinnati* (jedney z gazet madryckich): „Jestem „tego zdania, że, dla dobra Króla, dla pomyślności kraju, co ważniejszem jest, i dla ustalenia systematu konstytucyynego, konieczną jest potrzebą, ażeby nieustająca deputacya, stosownie do art. 187 naszej konstytucyi, zwołała niezwłocznie „stany nadzwyczajne, aby te mianowały tymczasową jak nayliberalniejszą rejencyą, i tym sposobem „nadały rzeczom prawny ich bieg, aby unikniemy tém samym krwawey reakcyi, któraby koniecznie nastąpić musiała, gdyby patryoci wyraźnie „uzyrzeni, że po wszystkich ich usiłowaniach i ofiarach, przewrotni i bezbożni ludzie ciągle umyślnie „Króla władają, uwodzą go, i zewnątrz intry“

„gami wspierani, usiłują przyprowadzić go o zgubę, a sławę narodu przyćmić.“

„Jeśli rady tey, co nie jest niepodobnym, usłucha miano, tedy nieszczęśliwy Król niech zaczyna rachować czas przerwy, jaka zachodzi między poniżeniem a zgubą Monarchy. Może czas ten upłynie nim rachunek zakończy. Takim jest położenie Ferdynanda. Zbuntowani poddani jego, domagają się z jednej strony głośno, ażeby wszystkich wiernych jego przyjaciół od niego oddalić, a miejsca ich wybranymi z szeregów rewolucjonistów osadzić, albo radzą znowu z drugiej strony, czy nie byłoby stosowniej zdeponować go, aby tym sposobem zaprowadzić „*jak nayliberalniejszą Rejencyą*.“ Co do ostatniej tey propozycji rozumie gazeta *Morning-Chronicle*, „że to byłby najlepszy sposób postępowania.“ Wyrażenie to gazety *Chronicle* uważamy za szczerę; powinniaby tylko z równą szczerością wyznać swoje życzenia, widzieć *wszystkie* trony obalone, *wszystkie* religie odrzucone, a na ich miejscu powszechną anarchią i zamieszanie!“

„Stan prowincy hiszpańskich jest nader godnym politowania. Miasta większe i mniejsze w obłężeniu. Wioski na rabunek wystawione. Krwawe rozprawy między royalistami a buntownikami i, jako naturalny wypadek z podobnych wydarzeń, postrach, zguba i nędza we wszystkich stronach i miejscach. Takie to są — nieomieszkamy tey tak ważney prawdy powtarzać — takie to są owoce rewolucy; takie to są błogosławieństwa owej wolności i niepowściągliwości, które niemoralni demagogowie w obietnicach swoich wystawiają, chcą pod pozorem usłużenia oyczyźnie, doprowadzić do skutku niegodne i beczecne swoje zamysły. Nie twierdzimy bynajmniej, iżby Hiszpania nie potrzebowała żadney odmiany; i żeby ta, innym sposobem rządzona, nie mogła mieć dobroczynnego wpływu; ale o środkach tu mówimy, które nam zawsze w podejrzeniu były. Lecz jakimi narzędziami dzieło swego odrodzenia rozpoczęła, takich też skutków oczekiwać powinna. O los jej, lękamy się, że jest w ręku drapieżney falky, nie mającey ani dostateczney stałości charakteru ani zdolności rozumu do kierowania wypadkami zdarzeń. Zuchwali, burzliwi i awanturni, mają właśnie tyle nierozsądney pretensyi, ile potrzeba do przyspieszenia przesilenia, a tyle nierozumu i niebacznosci, że sami padną pierwsi ofiarą tego przesilenia. Nie masz ani jednego między nimi, w którymby się przebił najmniejszy ślad talentu albo zdolności do prowadzenia jakiego bądź planu z rozważną jednością. Przeciwnie, w każdym zdarzeniu okazali się jako popędliwi, mierni i nader płytko sądzący politycy, którzy zgola nie znają się na prowadzeniu spraw; a niedostatek ten chcą zastąpić nagłemi i gwałtownemi praktykami. Czegoż innego spodziewać się można po takich rządcach, jak to czegośmy się już doczekali, i, jak każdy rozsądny człowiek przewiduje, jeszcze doczekamy?“

FRANCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) Paryż, dnia 14 sierpnia. Pan *Human*, deputowany *Wyższego Renu*, oświadczył się na sesyi przeciwko monopolium tabaki i tytoniu. „Miasto *Lugdun*, rzekł, bez przeszkody trudni się swojemi rękodzielniemi jedwabnemi, miasto *Rouen*, swojemi rękodzielniemi kartonu, *Burgundya*, *Szampańia*, miasto *Bordeaux*, swojemi winami, a południowe departamenta; swojemi wódkami i drzewami oliwnemi. Czyliż więc nie jesteśmy takimi, jak inni, właścicielami naszego przemysłu i ziemi? Alzacya była nieraz *Termopilami* Francyi; dla niey krew swoje i pieniądze poświęcała, a w nagrodę przywiązania swego pragnie tylko samey sprawiedliwości.“ Po oświadczeniu Pana *Cornet d'Incourt*, iż monopolium tabaki i tytoniu, kończy się z rokiem 1826, odrzucono wniosek Pana *Human*, aby zostało zniesionem.

Niejaki *Maillard* był adjutant, który umknąwszy z kilku buntownikami do Hiszpanii; powrócił z tamąd do *St. Jean Pied de Port* na granicy

francuzkiej, i w imieniu *Napoleona II* rozdawał odezwy, oraz zaciągał żołnierzy, został schwytyany i zaprowadzony do *Bafonny*, gdzie na początku b. m. skazano go na śmierć, a towarzysza jego *Larmanie*, na 9 miesięczne więzienie.

Na mocy traktatu między Francją i Hiszpanią, wszelka własność, którą prywatne osoby, w sąsiedzkim kraju posiadają, powinna być wydana w 6 miesięcy po rozpoczętych wojnie. Traktat ten został naruszony w wojnie 1793, i dla tego w późniejszych układach zastrzeżono wynagrodzenie uszkodzonym; co się jednak wstrzymało aż do zawarcia umowy, stanowiącej, iż summa 8½ milionów, będąca w ręku rządu francuzkiego za konfishaty, ma być obróconą na takowe wynagrodzenie, (*Monitor* umieścił całkowicie ten artykuł).

Rząd francuzki mianował komisarzy, do *Meksyku* i *Peru*, bez nadania im atoli urzędowego znaczenia. Wkrótce zapewne mianować będzie innych do *Kolumbii*, *Buenos Ayres* i *Chili*. Maą tymczasowie rozpoznać stan rzeczy pod wszelkimi względami, i dać dokładną wiadomość, aby rząd mógł stosowne przedsięwziąć środki.

TURCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Stambul*, d. 26 lipca. Grecy odnieśli znowu święte zwycięstwo. Wytrwałość, mężstwo i odwaga, zostały znowu uwieńczone pomysłonym skutkiem. Krew chrześcijańska płynęła w *Termopilach*; lecz greccy jest oswobodzona. Porta odebrała niedawno wiadomość, którą trzech tatarów jeden po drugim przywozilo, iż *Churszyd Basza*, wystąpiwszy z całym swoim wojskiem w *Macedonii*, wynoszącym blisko 80,000 ludzi, został d. 14 lipca zupełnie porażony przez greków, których dniem pierwey odparł. Skutki tey bitwy, w której 4 baszów dostało się w niewolę, mogą być bardzo ważne. Wreszcie nie wiemy jeszcze szczegółów, lubo Porta udzieliła tę smutną dla siebie wiadomość posłom zagranicznym.

Donoszą ze *Smirny*, iż fregata amerykańska chciała gwałtem kilka tureckich greków przewieźć do *Morci*, lecz jej przeszkodzono. Wypadek ten utwierdza pogłoskę, iż północna Ameryka zawarła przymierze z senatem greckim w *Koryncie*.

Od granic tureckich, dnia 10 sierpnia. Listy z *Semlina* donoszą; iż w *Tessalii* trwała walka ciągle przez trzy dni; to jest, 13, 14 i 15 lipca, i skończyła się pomyślnie dla greków. Dnia 24 czerwca, z małą garstką ludzi, *Churszyd Basza* przybył do *Laryssy* gdzie dnia 1 lipca został przez Sultana uwiadomiony o śmierci kapitana *Baszy*, tudzież odebrał rozkaz poświęcenia wszystkiego dla stoczenia bitwy w Grecyi. Natychmiast zatem wezwał *Macedonię*, do wzięcia się do broni i nakazał wszystkim muzułmanom od 12 do 60 lat mającym, aby się zgromadzili w okolicach *Laryssy*. Tłumy turków tam się zebrały, i właśnie jakoby cudem miał dnia 12 lipca *Churszyd* wojsko składające się z 50 do 60 tysięcy ludzi, które na trzy korpusy podzielił. Omiu *Baszów* i 48 *Bejów* przyłączyło się do niego; z którymi dnia 11 lipca odprawił radę wojenną. Nazajutrz przywołał do siebie wszystkich oficerów, i dla dodania im odwagi, oświadczył: iż Porta zawarła już pokoy z ościennemi Mocarstwami, a greccy sami sobie są zostawieni; iż Porta niczego nie lęka się od *Dunaju*; iż wojsko stojące za *Dunajem* pospiesza na pomoc; że wielka flota turecka wysadziła pod *Patras* 15,000 ludzi, którzy grekom tył wzięli; że bogata zdobycz czeka walecznych muzułmanów, i że nie im do czynienia nie pozostaje, jak postępować na przód. Dnia 13 z dumną odwagą ruszyli turcy naprzód; a wieczorem dnia tego odnieśli znaczne korzyści, tak dalece, iż *Churszyd* mógł niemal głów i uszu posłać do *Stambulu*. Ale d. 14, kiedy turcy pod *Neopatra* mieli, iż już zdobyli wąwozy *termopilskie*, nastąpiła wielka bitwa, o której szczegółach będzie niżej.

Podług listów z *Bukarestu* nowi *Hospodarowie* zostali przypuszczeni do pocałowania ręki Sultana, a teraz już są w drodze. Według urzędowych wiadomości, dodano im straż honorową złożoną z 2000 turków, a dla bezpieczeństwa i poli-

cyi, ma pozostać w kraju 5000 turków. Gospodarowie ci, są nowym przykładem Xiążąt uwięzionych na tronie, którzy co chwila życie utracić mogą. Dla tego lękać się muszą orszaku, który dla ich straży i czei przydany. Pozostanie 5000 turków zdaje się także bydź w sprzeczności z przyobiecanym wyściem wojska z Multan i Wołoszczyzny.

Dnia 12.—Według doniesień zę *Stambulu* pod dniem 1 sierpnia, Reis-Effendi uwiadomił d. 15 lipca, przez krótkie oświadczenie, posłów austriackiego i angielskiego, o mianowaniu nowych Gospodarów *Sturdza* i *Ghika*. Następnie dnia 16 przesłał im obszerną notę, która zapewne jest ostatnim pismem wydanym przez Portę, a ściągającym się do wiadomego *Ultimatum* i niejako zakończeniem ważnych układów. Nota ta napisana jest w języku francuzkim i stylu dawnym. Wyrażono w niej, iż Porta postanowiła nie dać żadnego urzędu w Xięztwach grekówi, chociażby ten nawet do powstania nie należał; iż bojówkowie *Ghika* i *Sturdza* mianowani wprawdzie zostali Gospodarami, lecz nie mogą używać w *Stambule* publicznie swojej godności, bo przybyli bez orszaku, i dla tego doła im Portą towarzyszów (*Mihmider*) a uwiadomi o ich mianowaniu rządzącego Xięztwa *Mehemed Selim*, Baszę Seraskiera Sylistryi; że wyście wojsk tureckich z Multan i Wołoszczyzny niezwłocznie nastąpi, skoro spokojność przywróconą zostanie, i t. d.

Listy z *Bitozlii* donoszą także o zupełnym zniesieniu wojska *Churszyda* Baszy przy *Termopilach*. Całe jego wojsko zniesione; on sam ma się znajdować między jeńcami; wszystkie tabory, kosztowne sprzęty, 70 bejow i 11,000 turków, miały się dostać grekom. Podług innych zaś wiadomości, *Churszyd* Basza po przegranej bitwie cofnął się ze 4000 ludzi do *Laryssy*, a trzy inni Baszowie zostali wzięci w niewolę; lecz *Odyseusz* odniósł śmiertelną ranę. Dowiedzieli się grecy naprzód od szpiegow o przysposobieniach tureckich do bitwy, i ściągnęli wszystkie swe korpusy do Morei. Arcybiskup *Germano* z *Patrassó* wezwał oraz do broni wszystkie maynockie kobiety, których się 2000 zebrało. Od dnia 5 stali grecy z licznym wojskiem przy wawozach. Dnia 11 lipca wyszli z gór, dla stoczenia pierwszey stanowczy bitwy na równinach od chwili ich odroczenia się. Dnia 12 odczytano wojsku odezwę Xięcia *Demetryusza* *Ypsylantego*. Grecy rozpoczęli walkę z dzielną odwagą, lecz dnia 13 ze znaczną stratą, cofnąć się musieli. Staneli zatem przy *Termopilach* i tam dnia 14 zaczęła się główna walka. Śmierć i zniszczenie rozpościerało się między turkami. Wszystko padało pod orężem greków, i całe prawie wojsko tureckie zniszczone zostało. Przy wyściu z *Termopilow*, 700 greków, aż do wieczora opierało się i wstrzymywało całe wojsko tureckie, dopóki grecy nie otoczyli nieprzyjaciela.

Kobiety greckie wiodły na walkę dzieci 10 letnie i rzucały z gór kamienie na turków. Grecya widzi się w jednej chwili przeniesiona w czasy starożytne; a nadzieja ożywia wszystkie umysły. W miejscu *Leonidasza* widziano młodego *Bozcharisa*, który wstrzymując turków w *Termopilach* prawie przez dzień cały, wołając *elentheria!* ducha wyzionął. Ciało jego posłano do *Koryntu* w towarzystwie 1000 kobiet i 160 xięży, którzy co godzina śpiewają pieśni na chwałę Boga. Podług listow kupieckich z *Wiednia*, doniesienia z *Saloniki* i *Seres* potwierdziły wiadomość o zupełnym zniszczeniu wojska *Churszyda* Baszy. Oszukany przez *Odyseusza*, który porozumiawszy się z grekami przeszedł na stronę *Churszyda* Baszy i przez unyślną ucieczkę sprowadził greków tam, gdzie ich było potrzeba, *Churszyd* został ze wszystkich stron napadnięty i prawie zupełnie zniszczony. Z największym pośpiechem umocnili potem turcy *Salonikę*, od lądu i morza.

W następnej zimie, admiralicya *Jdryyska*, każe wiele okrętow wybudować i naprawić. Działa, potrzeby wojenne i broń, wartości kilku kroć sta tysięcy frankow, przybyły do

Missolonghi. Główna kwatery *Maurocordata* była dnia 10 lipca w *Arta*. Chciał uderzyć na *Prewezę*. Eskadra amerykańska ma się w tej chwili znajdować w *Pirnos*.

WŁOCHY.

(z *Gaz. Warsz.*) *Od granic włoskich* 31 lipca. W miesiącu maju roku zeszłego 1821 Król neapolitański zniósł się zbroyną krajową tak lądową jako też morską. Wydanym zaś d. 29 b. m. dekretem zalecił utworzyć nową potęgę lądową i morską. Dawni officerowie uznani za najsłabszych, wcieleni zostali do nowego wojska podług czterech klas, inni otrzymują 3cią część płacy, którą od ezerwca r. 1820 pobierają. Ci tylko będą od tego wyłączeni, którzy są pod sądem, którzy w celu uniknięcia skutków z procesu sądowego wyniknąć mogących, uciekli za granicę, i którzy nie są obecniymi w kraju z powodu uczestnictwa w ostatnich zaburzeniach. Officerowie, którzy zostali uwolnieni od służby w skutku rozwiązania wojska, mogą nosić mundur. Officerowie rozpuszczoney milicyi neapolitańskiej i ochotnicy sycylijscy, tracą służący im zaszczyt noszenia mundurów.

Xiężna *Parmy* wyjechała d. 26 b. m., na lato do zamku *Sala*. Przepisała sposób, w jakim dawać będzie publiczne wysłuchania, w czasie których przyjmować ma prośby na piśmie od każdego poddanego.

D. 10 sierpnia. Odebrano w *Wenecyi* wiadomość, iż gdy najwyższa rada wojenna grecka dowiedziała się o zbieraniu się nowego wojska tureckiego w *Macedonii*, postanowiła natychmiast znacznie powiększyć wojsko greckie w *Tessalii*. Tym końcem posłano rozkaz naczelnemu generałowi *Mauro Michaeli* w *Akarnanii*, aby wstrzymał swój zamiysł przeciwko twierdzy *Lepanto* i okręgom w stronie północney ciastiny *Iapanckiej*, a ruszył do *Tessalii*. Zalecono oraz generałowi *Normann* udać się do okolic *Laryssy*, i tymczasowo zaniechać działań przeciwko *Epirowi*. Tak więc całe wojsko greckie ciągnące przeciwko Baszy *Saloniki*, przewyższa się nieprzyjacielską tym bardziej, iż Basza musiał część korpusu swego posłać ku *Kassandrze*. Bitwa rozstrzygnie wkrótce los *Tessalii*, a może nawet i południowey *Macedonii*.

Rada wojenna grecka nie uznawała potrzeby zastawienia licznych oddziałow na brzegach *Morei*, bo tego roku nie można się bynajmniej lękać wyprawy tureckiej. Wielu więc kapitanow udało się z wojskiem swoim do *Tessalii*.

W *Napoli di Romania* zdobyli Grecy 50,000 sztuk broni europejskiej: ta im jest bardzo potrzebna.

Od granic włoskich, dnia 11 sierpnia. *Gazeta* *Modeńska* umieściła rozkaz nadzwyczajnego sądu, aby 9 zbiegłych ludzi, oskarżonych o należenie do towarzystw *Karbonarow*, i innych, mających na celu obalenie istniejącego porządku rzeczy, stawilo się w 14 dniach. Ludzie ci, zostali przyjęci do sekty węglarzow i innych tajemnych towarzystw; które mają tytuł *Sublimi Maestri Perfetti* (wysocy doskonali mistrzowie); posiadali urzędy w tych towarzystwach, przyjmowali nowotnych, i bywali na zgromadzeniach, na których zdradzieckie i zbrodnicze spiski knowano.

Xiążę *Scaletta* został mianowany generałem porucznikiem nowego wojska neapolitańskiego, oraz potwierdzony na urzędzie ministra wojny i pelęgi morskiej.

Królestwo neapolitańskie, oprócz *Sycylii*, miało r. 1820 ludności 5,185,658 a roku zeszłego 5,256,020. Miasto *Neapol* liczy 371,143 mieszkańców.

Kurs petersburski dnia 18 sierpnia: dukat holenderski nowy 11 r. 60 kop., stary 11 rub. 40 kop. Zmiana złotych 2 r. 86 kop. Zmiana srebra 2 rub. 72 kop. i 2 rubli 72½ kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długow: 68 assygn. - - - po - 98½
68 brzęcząca moneta - - - 94½
58 takąż - - - 79½ } procentow

Wilno dnia 30 Sierpnia Roku 1822 v. s.

A r e n d a.

1. Litewsko-Wileńska Skarbową Izba, skutkiem przedpisania JW. Ministra Skarbu, zawiadamia: iż znajdujące się tej Gubernii w powiecie Upiłskim w mieście Poniewieżu skarbowe traktyer i młyn, przeznaczone są do oddania w arendowną tenutę, na pewne lata z publiczney licytacji odbywać się mającey w dniach 19, 21 i 23, następującego mca września, na kondytcjach, które przy takowey licytacji każdemu mającemu zamiar wzięcia one będą zakomunikowane, przeto życzący pomienione traktyer i młyn otrzymać w arendowną possessyą, raczą przybyć do teyże Izby na oznaczone terminy, z prawem ewikcyami. Roku 1822 augusta 28 dnia. Sowietaik Kolkowski. Za Naczelnika Stolu: Justyn Zdzitowiecki.

L i c y t a c y a.

1. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na dopełnienie skarbowey należności od obywatela Radey Stanu Łappy, wynikley z posiadania przez niego starostwa Brożolskiego, którey dotąd liczy się oprócz pen 3,760 rub. 7½ kop. srebrem, naznacza się na sprzedaż z publicznych targow opisana część majątku Pana Łappy, Sterkanc, w wilkomierskim powiecie położonego, składającego się z wiosek: Doniszun, Okniszcza, Untupie, Sterkiszek i Mickun, w których znajduje się włościanskich dymow 31, ziemi obszerności 29½ włok, dusz męzkich, z urodzonymi po rewizyi 127, rocznego dochodu, podług opisu z czynszow podrożczyzny, daniny, i za dni panszczyznowe 8,979 złotych, 28 groszy; a ztatem życzący mieć udział w targach i kupić takową część majątku Sterkanc, zechcą jawić się do tego Rządu na terminy; aszy 30 września, 2gi 25 października tego roku, a 3ci ostateczny we 3 miesiące od dnia wydrukowania, który nastąpi później w Sankt-petetersburskich, albo Moskiewskich gazetach. Sierpnia 26 dnia 1822 roku. Assessor Nowicki. Protokulista Ochiciński. Naczelnik stolu Kowalenok.

Przedaż Publiczna.

1. Od Litewsko Grodzkiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, że tutejszey gubernii w mieście Brześciu opisany i oceniony majątek ruchomy i nieruchomy tamecznego mieskiego zgromadzenia i byłych trunkowey akcyzy administratorow; na dopełnienie wynikley z dzierżenia teyże akcyzy, należności, postanowiono z publicznych targow na sprzedaż; a do kupienia którego wrywają się życzący, którzy i powinni jawić się dla targow na terminy, 1sze 11 i 12 dnia następującego mca września do brzeskiej mieskiej Policji, a ostatni 27 dnia tegoż września do tego Rządu. Sierpnia 18 dnia 1822 roku. Expedytor Kolleski Sekretarz Jan Krupowicz.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, Samowładzey Wszzech Rossyy etc. etc. etc.

UUr. Alexandrowi synowi Józefa, bratu rodzenemu Józefowi Szambel. Antoniemu Prezyd. Sądu Głow. 2 Departamentu Grodz. i Kawalerowi i Joachimowi synom Michała Jelcom, oraz successorom ś. p. Franciszka i samey Jelcow jako to jakiegokolwiek imienia i płci potomstwu zeszeley Anny z Jelcow Radowickiey, Tekli z Jelcow Milkiewiczowey, Brygidzie z Jelcow Pokroszyńskiey, z dokładem opieki, potomstwu z Jelcow Bęklewskiey, potomstwu z Teressy Makowieckiey, jey synowi Klemensowi, córkom jakichkolwiek imion Giżyckiey i Malinowskiey, potomstwu z Jelcow Hausewiczowey z dokładem dla wszystkich imion i tytułow niemniej dalszym (jeśli są) z Franciszka Jelca pochodzącym successorom, pozew w miejscu czekeucyi przed Sąd Ziem. Stolim. na kadencyą następną 8brową z mocy Dekretu tegoż Sądu w roku ter. apr. 18 zapadłego, adcytacyą obżałowanych nakazującego, wynosi się z instancyi Ur. Adama syna Józefa Jelca Sędziogo Gran. Appel. Guber. Grodz. w referencyi do pozwow po obżałowanych w roku ter. apryla 21 przed Sąd Ziem. Stolim. wyniesionego, a dnia 3 maja t. roku w N. 55 gazet Kur. Lit. ogłoszonego, i za onym do dekretu niestannego tegoż Sądu z zyskiem poosobney Banicyi doczesney na obżałowanych w dniu 24 aug. t. roku zyskanego, a szczególnie w prośbach solucyą za kondemnatę o skutki prośb uprzednią wyżej datą wspomnioną żatobą objętych, o powrót wydatków prawnych i wszystko co się dowiedzie. Wolna pozwu poprawa.

Roku 1822 augusta 26 dnia, Woźny zeznaje, iż w sprawie JW. Adama Jelca b. Sędziogo Gran. Appell. Guber. Grodz. 4 kopij tego pozwu zgodne z niniejszym autentykism, jee dną Alexandrowi synowi Józefa Sowietaikowi Izby Skarbowey Obłasti Białostockiey w mieście Stolimie do rąk, 2gą JW. Józefowi Szambel. Antoniemu Prezydentowi Sądu Głow. 2go Departamentu Grodz. i kawalerowi, oraz Joachimowi Synom Michała Jelcom oczewisto, 3cią successorom Franciszka i samey Jelcom jako to: jakiegokolwiek imienia i płci potomstwow zeszeley Anny z Jelcow Radowickiey, Tekli z Jelcow Milkiewiczowey, Brygidzie z Jelcow Pokroszyńskiey, z dokładem opieki, potomstwu z Jelcow Bęklewskiey potomstwu z Teressy Makowieckiey, jey synowi Klemensowi i córkom jakichkolwiek imion Giżyckiey i Malinowskiey, potomstwu z Jelcow Hausewiczowey z dokładem, dla wszystkich imion i tytułow oraz opiek, tudzież dalszym (jeśli są) z Franciszka Jelca pochodzącym successorom jako niemającym osiadłości do drzwi sądowych Ziemskich Stolimskich przybitem i 4tą W. Józefowi Busiackiemu Adwok. Subsel. Stolim. mieniącemu się bydź stron pozwanych plenipotentowi oczewisto w ręce w mieście Stolimie podawszy, sam niniejszy autentyk wspólnie z rellacyą moją do gazet Kur. Lit. podać postanowiłem, w celu powiadomienia o nastąpić mającey na kadencyi następney 8browey Ziem. Stolim. rozprawie. Teodor Rymaszewski Woźny ptu Stolim.

Roku 1822 augusta 26 dnia. Przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Grodzkiemi Ptui Stolimskiego stanąwszy osobiście

wożny wyżey wyrażony relacją niniejszego pozwu zeznał, przyjąłem i że jest w aktach świadczą. Leopold Łągiwnicki Pisarz Grodz. Słonimski.

Roku 1822 mca augusta 26 dnia, takowy pozw w Grodzie Słonim. zeznany wolno umieścić w Kuryerze Lit. poświadczam: Leopold Łągiwnicki P. G. Słonim.

W e z w a n i e.

1. Sąd Komisyyi dla urządzania interesow Radziwillowskich ustanowiony, wysłuchawszy przedstawienia jeneralnego Prokuratora masy JW. Michała Załęskiego b. Podkom. Rosień., 25 t. m. podanego z żądaniem, aby na skutek dekretu akcesoryjnego teyże Komisyyi w sprawie masy Radziwillowskiej z *WVJPP* Słachną ziemię Sielecką posiadającymi 16 junii t. roku ogłoszonego, po upłynionym trzydziestym terminie, sprawę za prośbą którejkolwiek strony przywołać do determinującego, w dniu 16 następującego mca septembra, jako w kończącym się trzydziestym terminie też sprawę przywołano, postanowił: strony interesowane i ich plenipotentiów o takowym ze strony Prokuratoryyi do Komisyyi wniesionem żądaniu, celem wczesnego tychże stron ostrzeżenia przez gazetę Kuryera Litewskiego zawiadomić. (i przez niniejszą awizacyą zawiadomia). Z polecenia Sądu, Ludwik Czernichowski Sekretarz Komm. Radz. Wolno drukować J. Ł. Lachnicki Członek Komisyyi Radziwillowskiej.

2. Magistratura Powszechney Opieki Gubernii Litewsko-Wileńskiej mając w swoim za-wiadywaniu część domu niegdyś JW. Podkomorzego Wollowicza w Wilnie na ulicy Zamkowej pod N. 158 między jego kredytorów przez Sąd Exdywizorski czasowim rozdzielonego, w rzedzie których i W. Antoni Prozor Wojewodzie ma sobie wydzieloną część na drugim piętrze od ulicy 3 pokoje i garderobkę, na dole od podwórza kuchnia, skład i stancya ze sklepieniami murowanemi, sklep ziemny ze wschodami murowanemi i sklepieniem, magazynem i stajnią podobnież ze sklepieniami, co wszystko jest oddanem pod załóg przez W. Prozora za pożyczoną w magistraturze sumnę, jakowe pokoje z dalszemi przynależnościami wygodami Magistratura Powszechney Opieki od dnia 29 września następnego, 1822 roku wypuszcza przez publiczną licytacyą w dniach 1, 4, i ostatnim 7 września w aręde. Życzący takowe mieszkania zaarędować zechcą jawnie się na te terminy do Magistratury Powszechney Opieki. Roku 1822 mca sierpnia 24 dnia. Członek Magistratury Powszechney Opieki, Józef Puzyna Assessor Sądu Głównego. Sekretarz Pietraszewski.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski w dobrach JW. Wincentego Bielikowicza Marszałka brastawskiego i kawalero, Kozaczyzna zwanych, w powiecie brastawskim położonych, za remissą Sądu Głównego Wileńskiego odbywający się; od dnia pierwszego augusta idącego roku jako terminu wyrokiem pierwszo zjazdowym na kontynuacyą konkursowego dzieła oznaczonego, zajmując się ułatwieniem poruczonych czynności, całą sprawę w dniu siódmym septembra terażniejszego 1822 roku wzięść do namowy zadeterminował; przed jakowym terminem ażeby mający pretensye do funduszu Marszałka Bielikowicza regółować

się mogące, takowe pod obawą amissyj udowodnili przez niniejszą awizacyą ostrzeżo. Przez Grodu Zawil. i Exdywizyi Ignacy Chodzko. Przydent Grodzki Powiatu upitkiego i Exdywizor Stanisław Bitowt. Pisarz Grodzki Wilkomir. i Exdywizor Józef Hoppen.

Uwiedomienie o instrumentach optycznych.

3. Niżey podpisany, odwiadzając pierwszy raz tuteysze miasto, ma honor uwiedomić Szanowną publiczność, iż robi i przedaje wszelkiego gatunku instrumenta optyczne i matematyczne. Tenże poleca znajdujące się w składzie swoim: 1) Różne gatunki lornetek i okularów zastosowanych do każdego wzroku, tak nazwanych konserwów ze szkła koronnego i flintowego, szlifowanych podług prawideł optyki, oraz dla osób krótki wzrok mających tak, że w dalekiej odległości widzieć i czytać mogą, oraz takie za pomocą których z bliska i z daleka wyraźnie widzieć można; wszystkie zaś te szkła w najnowszym kształcie. 2) Wielkie perspektywy i lunety. 3) Mikroskopy składane, oraz mikroskopy słoneczne ze wszelkiem jakie być może powiększaniem. 4) Romantyczne perspektywy. 5) Wszelkiego gatunku przyrządy i szkła ostrokątowe. 6) Zwierciadła palne i wklęste, cylindrowe i fasettowe, czarne i białe miniaturowe, które i do rysowania służyć mogą. 7) Camera obscura, za pomocą których rysować można widoki zajmujące cztery mile kwadratowe. 8) Laterna magica, które małe figury na szkle malowane, na białey scianie w wielkości przyrodzoney wystawują. Przy tém różne gatunki szkieł optycznych, oraz nowowynalezionych szkieł do strzelania do tarczy; różne gatunki globów niebieskich i ziemskich dla uczący się młodzie; różne instrumenta magiczne i magnetyczne; wagi wodne i inne. Nadto znajdują się u niżej podpisanego różne gatunki mikroskopów botanicznych, oraz prawdziwe ankielskie i bawarskie większe i mniejsze perspektywy achromatyczne i teleskopy. Również u tegoż można dostać nowego gatunku machin do dobywania ognia czyli zapalania świecy, które niepotrzebują żadnych innych materiyatów, a dla gruntowności roboty swojej, reperacyi nie potrzebują wielka dogodność mieć w każdym czasie za jedynym tylko poosiśnieniem świecy zapaloną, uniknienie oddychania podczas snu szkodliwym wyziewem świec nocnych, wolne od kosztów utrzymania tey machiny, oraz wypływające z niej oszczędzenie świec nocnych, są dostateczną zaletą do upowszechnienia jej użycia. Rzeczy te tak ogółem jako i pojedynczo przedają się, i każdy kupujący wybierać je może podług upodobania. Nakoniec niżej podpisany przyymuje za umiarkowaną cenę wszelką reparacyą podobnych rzeczy, i zapewniając prędką swą uslužność uprasza o łaskawe nawiedzenie, gdyż pobyt jego jest krótki. Skład mój jest w domu Michela Zetele na przeciw Obwachtu.

W. H. Reichenbach, Optyk i Mechanik.

Wyjeżdżają za granicę.

3. Do różnych miast Królestwa Pruskiego Wileński Obywatel Starozakonny Leyzer Hirszowicz Bryzowicz na miesiąc dziesięć, w interesie odbierania długow.

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	W i a t r y.	Odmiana w powiet.
Observacje meteorologiczne.	dnia 28 średnia	27 cal. 8.1 lin.	+ 13,66 stopni	Południowy	Pochmurno
	dnia 29 średnia	27 — 6.43 —	+ 10,91 —	Południowy	Pochmurno
	dnia 30 godz. 5.	27 — 6.0 —	+ 8, —	Północ. Zachodni	Pochmurno